

თავისუფალი საქართველო

WEEKLY NEWSPAPER TAVISUPALI SAKARTVELO (FREE GEORGIA)

საქართველოში ბატონობს უღმობელი დრო - კრონოსი, რომელიც ჭამს ქვეყანას და მის შვილებს

მთავარი ღამნაშაპი

ჩვენს დროში უკანარდმოდება ოცი წლის წინანდელი მოვლენები: მოდის შევარდნა და იზრდება ინტელიგენციის, განსაკუთრებით, შემოქმედებითი ინტელიგენციის ავანგარდული როლი საზოგადოებაში. რეჟისორები, მსახიობები, მწერლები იყვნენ ინტელიგენციის განვითარების მთავარი ძალები. მათი მიზანმიმართული მოქმედება იყო: შექმნილიყო ახალი საზოგადოება, რომელიც იქნებოდა ქვეყნის განვითარების ძირითადი ძალა. მათი მიზანმიმართული მოქმედება იყო: შექმნილიყო ახალი საზოგადოება, რომელიც იქნებოდა ქვეყნის განვითარების ძირითადი ძალა.

აღნიშნული მოვლენები იყო: შექმნილიყო ახალი საზოგადოება, რომელიც იქნებოდა ქვეყნის განვითარების ძირითადი ძალა. მათი მიზანმიმართული მოქმედება იყო: შექმნილიყო ახალი საზოგადოება, რომელიც იქნებოდა ქვეყნის განვითარების ძირითადი ძალა.

ში საქართველოს ტელევიზია მიზანმიმართულად ირედა შინაგან საქმეთა უწყებისა და მის შესუერთა, განსაკუთრებით, მინისტრის იმიჯის შესაქმნელად. და აი, უკვე ხევა წინ ცოცხლობდა კომისარ კორაძის კატანის, ან შეარქვევების მსგავსი სუპერ-გოგონების პორტრეტები: იხ. კახა თარგამაძე, ხმამაღალი და თითო-უბრის განცხადებით ("პოლიცია ხელისუფლების დასაყრდენი ძალა", "არც ერთი განაჩენი სიკვდილით დასჯის შესახებ სისტრულეში არ არის მოქმედებით და სიკვდილიმსჯილებს უფლება მიეცათ, მორატორიუმი გამოაცხადონ" (?) - გაზ. "შინაი", N103).

უიდა ქართლში დანიშნულ რსოა პრეზიდენტის არჩევნებთან დაკავშირებით, 10 ნოემბერს, სასტუმრო "აფხაზეთთან", სადაც სახლობენ სამხაბლოდან დევნილები, ჩატარდა საპროტესტო მიტინგი. აქციის ინიციატორები იყვნენ საქართველოს ეროვნულ-პოლიტიკური პარტიები და ორგანიზაციები - ჯელსინკის კავშირი, გამომსვლელი ადნიშნავდნენ, რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის რღვევისთვის პასუხისმგებლობა მთლიანად არსებულ უკანონო ხელისუფლებას ეკისრება და იგი პირდაპირ მართავს და ხელს უწყობს ყველა იმ პროცესებს, რასაც სამხაბლოდან აფხაზეთში აქვს ადგილი; რომ შეგნებულად ხდება აქცენტების გადაადგილება - აფხაზეთზე მტრულად.

გამომსვლელი ადნიშნავდნენ, რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის რღვევისთვის პასუხისმგებლობა მთლიანად არსებულ უკანონო ხელისუფლებას ეკისრება და იგი პირდაპირ მართავს და ხელს უწყობს ყველა იმ პროცესებს, რასაც სამხაბლოდან აფხაზეთში აქვს ადგილი; რომ შეგნებულად ხდება აქცენტების გადაადგილება - აფხაზეთზე მტრულად.

“აფხაზეთელ” სამაჩაბლოელთა უიუი და სასოწარკვეთა

კონსტანტინე გამსახურდიას საზოგადოება, მიიღოთა კავშირი. ზვიადის პარტია, ტექნიკური უნივერსიტეტისა და აგრარული უნივერსიტეტის საუნივერსიტეტო საზოგადოებები.

პარაკობენ, ხოლო სამაჩაბლოს იეი-წყებენ, მაშინ, როდესაც ორივე პრობლემა მჭიდროდა ერთმანეთთან დაკავშირებული და უერთმანეთოდ ვერ გადაიტანება.

“დიდი პოლიტიკოსი” კვლავ მოატყუებს...

ამჯერად ჩიბირიკმა 10 ნოემბერს შიდა ქართლში ოსები ირჩევდნენ თავიანთ პრეზიდენტს. მასთან დაკავშირებით, შევარდნის მუდმივმა მრჩეველმა და მარჯვენა ხელმა ყველა სტრატეგიულ საკითხში (იმდენ და ისეთ საკითხებში, რომ მათი ჩამოთვლა ციკლს ვერს, ირაკლი მაჭავარიანმა, ჩვეულებრივად არააზროვნებით განაცხადა, რომ საქართველოს ფარგლებს გარეთ არსებობის არავითარი შანსი ოსებს არ გააჩნიათ; რომ მართალია, მაგალითად, ამერიკაშიც ირჩევენ შტატის მმართველ პირველ პირს, მაგრამ მათ გუბერნატორებს უწოდებენ და სასაცილოც კია, ყოველ სოფელს თავისი პრეზიდენტი ჰყავდეს. ერთი სიტყვით, საზოგადოება კვლავ დაამზავდა - არაფერია საგანგაშო, ნუ დელავთ, ყველაფერს მიუვლებათ.

მაგრამ ვითხვები მაინც ჩნდება და ეს იქნა მმართველ ადმინისტრაციის მიერ, როგორ, განა ახლახან არ იყო შევარდნის და დღევანდელი ჩიბირიკის ისტორიული შეხვედრა, რომლის მოსაწყობად თავად ეუთო-ს მისი ხელმძღვანელი - დიტერ ბოდენი გაისარჯა და ამისთვის შევარდნის საგანგებო მადლობაც კი დაიწესა ურა?! როგორ და რატომ ხდება ასე - “დიდი პოლიტიკოსის” ყოველ დიპლომატიურ ნაბიჯს საშინელი შედეგები მოჰყვება და რაც უფრო დიდ მიღწევად სადგება მისი ქმედება, მით უფრო თამამდება მოწი-

უკრაინის ნაციონალისტთა კონგრესისა და ხალხთა ანტიბოლშევიკური ბლოკის მიმართვა

საქართველოს პრეზიდენტს, ბ-ნ ე. შევარდნაძეს უკრაინის პრეზიდენტს, ბ-ნ ლ. კუჩმას მსოფლიოს ხალხთა მთავრობებს

საქართველოში დასასრულს უახლოვდება პირველი პრეზიდენტის, ზვიად გამსახურდიას მომხრეების - ეროვნული გვარდიის მთავარი სამმართველოს უფროსის, საქართველოს შეიარაღებული ძალების ხელმძღვანელის, განსვენებული პრეზიდენტის საგანგებო რწმუნებულის, ვახტანგ ქობალიას, ეროვნული გვარდიის ოპერატიული სამსახურის უფროსის, ჯამბულ ბოკუჩავას, საქართველოს უზენაესი საბჭოს წევრის, ქალაქ სამტრედიის პრეფექტის, ზვიად ძიძიგურის სასამართლო პროცესი. პროკურორმა მოითხოვა სამივეს მიმართ სასიკვდილო განაჩენის გამოტანა, ხოლო საქართველოს უზენაესი საბჭოს წევრს, საკანონმდებლო კომისიის თავმჯდომარეს, ნუგზარ მთლდინაშვილს მიესაჯათ 13 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

შევარდნის პროტესტული რეჟიმი სასიკვდილოდ წირავს საქართველოს ცნობილ მოღვაწეებს, რომელთაც უშუალოდ მიუძღვით წვდილი საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენაში, ხოლო შემდგომ - ქვეყანაში კონსტიტუციური წყობისა და კანონიერების დაცვაში. და ამაში მას ხელი შეუწყო ოფიციალურმა კიევემაც. რამეთუ სწორედ კიევემ იქნა დაპატიმრებული ვახტანგ ქობალია 1994 წლის 6 ივნისს და, უკრაინის მიერ ხელმოწერილი საერთაშორისო კონვენციის დარღვევით, გადაეცა თბილისის ხელისუფალთ: ქობალიას დაპატიმრებისას ხომ სრულიად ნათელი იყო, რომ საქართველოში მას წამება და სიკვდილი ელოდა. შევარდნის რეჟიმს ქობალია გადასცა უკრაინის შს-მ, რითაც ქართველი პატრიოტის თბილისში დაბრუნების მიზანმიმართული მოქმედება დასრულდა.

უკრაინის ნაციონალისტთა კონგრესის, ხალხთა ანტიბოლშევიკური ბლოკისა და მონათესავე ეროვნულ ორგანიზაციათა სახელით: 1. გამოვთქვამთ პროტესტს ქართველ პატრიოტთა მიმართ ანგარიშსწორების გამო და პრეზიდენტ ე. შევარდნაძეს განთავისუფლების მოთხოვნას. 2. მივმართავთ მსოფლიოს ქვეყნების მთავრობებს, მოახდინონ გავლენა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო ორგანოებზე, პოლიტიკატივობათა განთავისუფლებისა და ქვეყანაში პოლიტიკური რეპრესიების შეწყვეტის მიზნით. 3. მივგანძობთ, რომ უკრაინის პრეზიდენტის, ლეონიდ კუჩმას შერადური ვალოა, მიმართოს საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტს, ე. შევარდნაძეს შუამდგომლობით, შეწყვედოს სასამართლო პროცესი და განთავისუფლებულ იქნენ საქართველოს დამოუკიდებლობისთვის მებრძოლნი.

უკრაინის ნაციონალისტთა კონგრესის თავმჯდომარის მოადგილე სერგეი თიუკო ხალხთა ანტიბოლშევიკური ბლოკის უკრაინის კომიტეტის თავმჯდომარე მარია ბაზელიუკი კიევი, 15 ოქტომბერი, 1996

2 თავისუფალი საქართველო მთავრობის ახალი სტატუსი

მას შემდეგ, რაც რუსეთმა თავისი მარცხი ჩვენში პრაქტიკული ქმედებითაც დაადასტურა და რუსულები ტერიტორიულად გადარჩენილი ჯარის ნაწილების გაყვანას შეუდგა, ერთდღობით იმედს იგი ჩვენში სამოქალაქო ომის პროვოცირებასა და "ავღანური ვარიანტი" გამოგონებაზე ამყარებდა. დრომ აჩვენა, რომ ჩვენში ამის განხორციელება შეუძლებელი იყო. იგი ისევე ერთიანი აღმოჩნდა მშვიდობიანობის ეპოქაზე, როგორც ომში. "ჩვენში არ იქნება სამოქალაქო ომი" - აცხადებს ასლან მახალოვი და დღეს უკვე მტრმაც და მოყვარულსაც დის, რომ ამ სიტუაციის მიღმა უსაგნო ოპტიმიზმი კი არა, რეალური ძალა, რეალური საქმე და სახელმწიფოებრივი ინტერესები დგას. დაპირისპირებისთვის ჩვენებს, რბილად რომ ვთქვათ, არ სცადიათ. ისინი დანერგული აღდგენას ეშურებიან და ამას დამოუკიდებლად უკეთ ახერხებენ. ვიდრე სხვები ათასგვარი გავლენიანი "შეგობრის" შემწეობით.

ჩვენებს სულაც არ აშინებთ რუსეთის შუქარა ეკონომიკური ბლოკადის შესახებ (რომელიც, უნდა ვიფიქროთ, "ავსაზურისგან" განსხვავებით, რეალური იქნება). არც დახმარებას ითხოვენ მისგან და არც ზარალის ანაზღაურებას, რადგანაც მათ კარგა ხანია გაიგეს, რომ დამანგრეველსა შენება არ უნდა მოსთხოვო, თმის გამაღებელს - მშვიდობის დამყარებას... "ჩვენთვის მთავარია გვეყვდეს კარგი მეზობლები, რომლებთანაც გვექნება მჭიდრო მეგობრული ურთიერთობები" - ამბობს ასლან მახალოვი.

ჩვენეთი სტრატეგიული მოკვებობების რეალურ პარტნიორებს ეძებს და, რასაკვირველია, უპირველესად იმედი სთვალს საქართველოსკენ მოაპყრობს... ამიტომაც, რუსეთმა, როცა საქართველოში ეროვნულ ხელისუფლებას ამოხრდა, კარგად უწყობდა, რასაც აკეთებდა იგი ამით არამარტო საქართველოს სახელმწიფოებრიობას ანადგურებდა, არამედ საფუძვლად უნგრეველ კავკასიურ ერთობას, იცავდა თავის მუდმივ სტრატეგიულ ინტერესებს ამ რეგიონში.

დღეს, მიუხედავად საქართველოს ხელმძღვანელი ამხანაგის "მზადყოფნისა" ჩვენთან ურთიერთობისთვის, კავკასიაში რუსეთის ინტერესების დაცვის გარანტი საქართველოს მართლმართული ხელისუფლებაა, რომელსაც, მოგესვენებათ, სულაც არ უჭირს პოზიციების და პლატფორმების ექსპობრივი ცვლა ამა თუ იმ საკითხის მიმართ და თუ სულ ცოტა ხნის წინ ამართლებდა და იწონებდა რუსეთის ბარბაროსობას ჩვენში, დღეს ასევე "აღტაცებულია" რუსეთის "სამშვიდობო" პოლიტიკით. რომელიცაც წვრილი ქართველი ჩინოვნიკი მართლმართის რიხითა და უტყურობით აცხადებს, რომ საქართველოს პრეზიდენტს არაერთხელ გამოუხატავს ნეგატიური დამოკიდებულება ჩვენთან მიმდინარე ომის მიმართ (ამ უზოგადეს განცხადებას კი, საჭიროების შემთხვევაში, ნებისმიერი მიმართულებით გამოაძაბს ყურს).

ახლანგან გამართულ ბრიფინგზე შევარდნადის პრესმდივანმა, აბაშიძემ, კვლავ განავითარა "მშვიდობიანი კავკასიის" თემა. მის საუბარში გამონდა, რამდენად სერიოზულად აქვს გააზრებული ჩვენი ქვეყნის მართლმართული კავკასიის რუსულებიკებთან ურთიერთობა და კავკასიის მომავალი. ქართველი ხელისუფალი, რასაკვირველია, ისევე დაპარაკობენ ჩრდილოკავკასიურ რესპუბლიკებთან კონტაქტების გაღრმავების აუცილებლობაზე, მაგრამ იქვე დასხვდნენ.

რომ ეს კონტაქტები მხოლოდ საქართველოსა და რუსეთის კონსტიტუციის ფარგლებშია შესაძლებელი. ამ განცხადების ფონზე, შევარდნადის პრესმდივანი "შესაძლებელია" იანდარბიევის განცხადებას საქართველოსადმი, მისი ტერიტორიული მთლიანობის ურღვევობის პრინციპის მიმართ დამოკიდებულების შესახებ. ამ კონტაქტში რუსეთის კონსტიტუციის სხეულები და მის ფარგლებში მოქმედება კი ამოავითვე ნათელს ჰყენს შევარდნადის ურთიანი კავკასიის ტექნიკურ არსს.

რუსეთის მიერ ჩვენეთისა და, საერთოდ, კავკასიის მიმართ პოლიტიკის ახალი ეტაპის დაწყების მომასწავებლად შეიძლება მივიჩნიოთ რუსეთის უშიშროების საბჭოს მდივნის მოადგილის ბორის ბერეზოვსკის ამასწავებელი მოგზაურობა კავკასიაში. ბერეზოვსკისა და უდუკოვსკის შორის გამართული მოლაპარაკების დროს რუსეთის მხარე კიდევ ერთხელ დააფიქსირა, რომ იგი მზადაა დაიცვას ხასაგეორში მიღწეული შეთანხმების პრინციპები. თავის მხრივ, ჩვენეთის წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ თანამშრომლებს ყველა ძალასთან, რომელიც გასერილი არაა ჩვენეთის ომში, ამ შეხვედრის შემდეგ ბერეზოვსკი საქართველოს ეწვია. შევარდნადის შეხვედრის დეტალები საზოგადოებისთვის, რაღა თქმა უნდა, ნაყოფის გამოღებაზე უცნობი დარჩება, მაგრამ ბერეზოვსკის მიერ შევარდნადისადმი მიძღვნილი მეტაფორა

ტური მოკვებობის წარმატებით მართლებს აკისრებს და აქვე თავსაც ილაშქვს - "შევარდნადის, რომელსაც უყვარს "თამაში" "პარტნიორებს" შორის, რუსეთის "შესაშინებლად" კიდევ ერთხელ შეახსენებს, რომ ძალიან არ უნდა გაიტაცოს ამ "გართობამ" და იანდარბიევის განცხადებაზე რეაგირებაც მხოლოდ რუსეთის მეთაურების ფარგლებში შეუძლია მოახდინოს. ამ სახედრებში კონტაქტი კი რუსეთის ხელისუფლების პირდაპირ ინტერესებში შედის.

ჩვენების სჭირდება კონტაქტის გზები დანარჩენ სამყაროსთან. ამისთვის მას საუკეთესო პარტნიორად მოძვე საქართველო ეჩვენება. ახლა რუსეთი ცდილობს, თავისი ქართველი მართლების წყალობით, ეს გზა საიმედოდ დაუქვემდებაროს საკუთარ კონტროლს და რაკი რუსეთის ინტერესები მთითხვოს, საქართველოს "მსოფლიო მასშტაბის ღირფერი ფაფახიან ჩვენთან კონტაქტზეც თანახმაა". ეს უკვე საინტერესო წინადადებაა. ასეთი კონტაქტის საჭიროება დიდში შენელოვნად აცხადებს შევარდნადი იანდარბიევის წინადადებაზე. ეს კი, თავის მხრივ, იმის მომასწავებელი უნდა იყოს, რომ თანახმაა რუსეთის მიერ ჩვენეთისადმი გამოშუშავებული "ახალი კურსის" გატარებაში იტვირთოს ერთ-ერთი წამყვანი როლი. თუკაც, ფრიად შეტყობა, რომ ამ კურსს, რომელიც, პირველ ყოვლისა, ჩვენეთის ყოველმხრივ ბლოკადის ისახავს მონად, წარმატება ეწეროს; ერთდღობით შეეცადოს, რაც მას შეიძლება მოჰყვეს ისა, რომ შევარდნადის "მსოფლიო მასშტაბის" პოლიტიკოსის იმიჯი "კავკასიის პარტიარქის" სტატუსამდე დაიწიწიფოს.

ნუგ ზარ წიკლაური

მისი "ახალი კურსი" კავკასიაში ჩვენეთის ყოველმხრივ ბლოკადის ისახავს მიზნად

რომ ეს კონტაქტები მხოლოდ საქართველოსა და რუსეთის კონსტიტუციის ფარგლებშია შესაძლებელი. ამ განცხადების ფონზე, შევარდნადის პრესმდივანი "შესაძლებელია" იანდარბიევის განცხადებას საქართველოსადმი, მისი ტერიტორიული მთლიანობის ურღვევობის პრინციპის მიმართ დამოკიდებულების შესახებ. ამ კონტაქტში რუსეთის კონსტიტუციის სხეულები და მის ფარგლებში მოქმედება კი ამოავითვე ნათელს ჰყენს შევარდნადის ურთიანი კავკასიის ტექნიკურ არსს.

რუსეთის მიერ ჩვენეთისა და, საერთოდ, კავკასიის მიმართ პოლიტიკის ახალი ეტაპის დაწყების მომასწავებლად შეიძლება მივიჩნიოთ რუსეთის უშიშროების საბჭოს მდივნის მოადგილის ბორის ბერეზოვსკის ამასწავებელი მოგზაურობა კავკასიაში. ბერეზოვსკისა და უდუკოვსკის შორის გამართული მოლაპარაკების დროს რუსეთის მხარე კიდევ ერთხელ დააფიქსირა, რომ იგი მზადაა დაიცვას ხასაგეორში მიღწეული შეთანხმების პრინციპები. თავის მხრივ, ჩვენეთის წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ თანამშრომლებს ყველა ძალასთან, რომელიც გასერილი არაა ჩვენეთის ომში, ამ შეხვედრის შემდეგ ბერეზოვსკი საქართველოს ეწვია. შევარდნადის შეხვედრის დეტალები საზოგადოებისთვის, რაღა თქმა უნდა, ნაყოფის გამოღებაზე უცნობი დარჩება, მაგრამ ბერეზოვსკის მიერ შევარდნადისადმი მიძღვნილი მეტაფორა

ინტერვიუ პოლიტპატიმრებთან

ზვიად ძიძიგური:

ჩვენ უპეგვავს კალა, გაღავარჩინოთ საქართველო

1. - პროკურორის მოთხოვნის შემდეგ განმიმტკიცდა აზრი, რომ დღევანდელი ხელი სუფლების შეხვედრებს ეშინიათ ჩვენი - კანონიერი ხელი სუფლების წარმომადგენლების. ეშინიათ ისე, როგორც დამნაშავეს ეშინია სიმათლის გამოხეურებისა. მათ ჩვენი ფიზიკური არსებობაც კი მოსვენებას უკარგავს. ვერც გაამტყუნებთ, იმდენი ცოდვა ამძიმებს მათ სინდისს. რაც შეეხება ჩემს განწყობას, ვიცი, რომ ჩემი ბელის გადაწყვეტა არც ამ ხელისუფლებას შეუძლია და არც ვინმე "ბლიერს ამა ქვეყნისას". ამიტომაც მშვიდად შევცქერი ყოველივეს, რაც ჩემს ირგვლივ ხდება. სიკვდილის არ მეშინია, რადგანაც მართალი ვარ ღვთისა და ქვეყნის წინაშე.

2. - სამწუხაროდ, საქართველოში დღეს სასამართლო არ არსებობს. არსებობს იურიდიული კანტორა, რომელიც ხელისუფლების დაკვეთებს ასრულებს და რატომღაც თავის თავს სასამართლოს უწოდებს. ჩვენი პროცესიც სახელისუფლებო დაკვეთას წარმოადგენდა, თორემ რა გვეჭირს სამშობლოს დაღატაკის ბრალდებით გასასამართლებლად იმათგან, ვისაც სამშობლო აბსტრაქციაში წარმოუდგენია და ამქვეყნად მთავარ დირექტურებად ის საგარეო მინისტრი, რომელშიც ამჟამად განცხრობით განისვენებს. ეს სასამართლო სპექტაკლი დაღა ხელისუფლებამ, რომელშიც სასამართლო, აღმასრულებელი და საკანონმდებლო ხელისუფლების არავითარი დიფერენცია არ არსებობს, დაღა თავისთვის სასურველი სცენა-

საქმე N7495927-ის განხილვა დასასრულს მიუახლოვდა. 19 ნოემბერს სასამართლო კოლეგია იტყვის თავის სიტყვას და წერტილს დაუსვამს რვათიან მართონს, რომელიც კიდევ ერთხელ წარმოაჩინა არსებული ხელისუფლებისა და მისი მორჩილი სამართალდამცავი ორგანოების უსამართლობაც. სისხსტიკაც და უგუნურობაც, არავის აქვს იმედი, რომ სასამართლო ხელისუფლება გამოარევეს ამ სისტემაში დაგროვილ დანაშაულებრივ ტრადიციათა რაკლს და მიიღებს სამართლიან ვერდიქტს. მაგრამ ყველა ელის...

უკლიან განსახვედლებიც და, ჩვენი აზრით, მკითხველისთვის საინტერესო იქნებოდა, თუ რას ფიქრობენ ისინი ამ საბედისწერო მიჯნაზე.

ამჯერად ჩვენს კითხვებს პასუხობენ უსუნაესი საბჭოს წევრები - ზვიად ძიძიგური და ნუგ ზარ მოლოდინაშვილი

- როგორია თქვენი ფსიქოლოგიური განწყობა პროკურორის მოთხოვნის შემდეგ?
- როგორ შეაფასებდით სასამართლო პროცესის მსვლელობას?
- მიგაჩნიათ თუ არა, რომ ამ პროცესზე სრულად გამოხატეთ თქვენი პოზიცია?
- თქვენი აზრით, რა გავლენას ახდენს ამგვარი სასამართლო პროცესები საზოგადოებაზე?
- რას ეტყობით ქართველ ხალხს?

რით, მაგრამ მიზანს ვერ მიადწია. საზოგადოებრიობამ ამ პროცესზე კიდევ ერთხელ გაიგო, რომ ქვეყნის ტერიტორიების გასხვილება, საკუთარი ერის წინააღმდეგ ბრძოლა, უცხო ქვეყნის ინტერესების სამსახური საკუთარი ქვეყნის საზიანოდ; სამხედრო გადატრიალების მოწყობა ხელისუფლების ხელში ჩაისაგდებად - დღევანდელი ხელისუფლების მესვეურთა საქმიანობის სფეროს განეკუთვნება. ამ წარმოდგენაში ჩვენი მონაწილეობის მთავარი მიზანიც ეს გახდებოდა.

3. - დიას ასეთი ტრიბუნა მაშინაც არ მქონია, როცა უსუნაესი საბჭო ნორმალურად ფუნქციონირებდა, უფრო სწორად, არ დამპირებოდა. დიდი მადლობა ამისთვის დღევანდელ რეჟიმს, თავისუფალი პრესის წარმომადგენლებს. 9 თვის განმავლობაში ყველა ჩვენი განცხადება, მიმართვა თუ მოსაზრება საკმაოდ პრაქტიკული მთქმელობა საზოგადოებრიობას. ეს მაშინ, როცა 1992 წლის იანვრში ჩვენი პოზიციის დასაფიქსირებლად გამართულ მიტინგებსა თუ დემონსტრაციებზე ათასგვარი ფიზიკური თუ სიტყვიერი შეურაცხყოფების ატანა გვიხდებოდა. დღევანდელი რეჟიმის მდიქნეული ჩინოვნიკების დახმარებით კი, მოგვეცა საშუალება, 4 წლის განმავლობაში დაგროვილი სათქმელი გვეთქვა.

4. - ეროვნული მოძრაობის გააქტიურებაზე ძალად ბის, ანგარიშსწორების ასეთი დემონსტრირება პატალიზირებული მოქმედება. საზოგადოებისთვის აშკარა ხდება მმართველი რეჟიმის უსუსურობა და ცინიზმი, რადგან 1991-92 წლების მოვლენები საზოგადოების თვალწინ ხდებოდა და ყველა მშვიდუნად უწყის, ვინ მოაწყო სამხედრო გადატრიალება, ვინ ჩააბარა საქართველოს ტერიტორიები რუსეთს, ვინ ინარჩუნებს ძალაუფლებას რუსის ხისში. ყოველი უსამართლობა, რომელიც დღეს საზოგადოების თვალწინ ხდება, სწორედ

"მამათელი მოაზროვნის" გამხიარულება არცთუ იოლად გადასაწყვეტი პრობლემაა. ამ სპექტაკლს მაინც ექნება თავისი უდიდესი მნიშვნელობა და არცთუ ისეთი, როგორც რეჟისორები ისახავდნენ მისნად.

- 3. - აბსოლუტურად სრულად, ერთი სიტყვაც კი არ დამრჩენია სათქმელი არსებული ტრადიციულ-ველური დიქტატისთვის. ამიტომაც დევტოვე სპექტაკლი, როდესაც ჩავთვაღე, რომ სათქმელი მათთვის აღარაფერი მქონდა.
- 4. - კითხვა შეტყობ რთულია: ჩემი აზრით, საქართველოში არავითარი ჩამოყალიბებული საზოგადოებრივი აზრი არ არსებობს. ეს არის ჩვენი ტრაგიკული მდგომარეობის ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი. თუკი არსებობს რაიმე საზოგადოება ჩანასახურ მდგომარეობაში, ეს სპექტაკლები მასზე ორგვარად მოქმედებს: ერთი მხრივ, თვალსაჩინოს ხდის არსებული რეჟიმის მარაზმულ-ველურ უგუნურობას და, მეორე მხრივ, დამთრგუნველად მოქმედებს, ვინაიდან მოხეიშე, უაპელაციო უგუნურობა მართლაც დამთრგუნველია.
- 5. - მე არც კათალიკოსი ვარ და არც პრეზიდენტი, არც ერის სულიერი მოძღვრის სტატუსზე მაქვს პრეტენზია, ვრს რომ ელაპარაკო, ამ უფლებით თვითონ ერმა უნდა აღვკურვოს. მე არა ვარ დარწმუნებული, რომ ერი გულწრფელად

ამ საზოგადოების რისხვად დაატყვება თავს მის ავტორებს.

5. - ეს გაუბედურებული, გაპარტახებული, განახევებული ქვეყანა ჩვენია, თითოეული ჩვენგანის, და ჩვენ უნდა ვუპატრონოთ. ამ მოვალეობის შესასრულებლად გაგვჩინა შემოქმედმა და ნუ მიეჩერებივართ ხელებში მათ, ვისაც ამ უწმინდესი მოვალეობის არც გრძნობა და არც შესრულების სურვილი არ გააჩნიათ. ჩვენ შეგვეწვეს ძალა - ჩვენი ერთიანობით, შემართებით, სიმტკიცით გადავარჩინოთ საქართველო. მჯერა, რომ ამის ძალას ჩვენ ქართველები, ვიპოვით საკუთარ თავში.

ნუგ ზარ მოლოდინაშვილი თვითონ ბრძოლაა ცხოვრების აზრი

1. - ზვიად გამსახურდიას ტრაგიკული აღსასრულის შემდეგ, ჩემი ფსიქოლოგიური განწყობა უმძიმესია. ის საქმე, რომელსაც ვეძსახებო, ანუ სამშობლოს თავისუფლება და კეთილდღეობა, დროებით ჩინში მოექცა და, ჯერჯერობით, არ ჩანს ამ ჩინიდან გამოსავალი. რაც შეეხება კონკრეტულად თქვენს კითხვებზე პასუხს, მე არ ვიცნობ დღევანდელ საქართველოში არც ერთ პროკურორს ან მოსამართლეს. დიქტატორის ყურმოჭრილი ყმების გამოსვლები, პირადად ჩემზე, ვერაფერი გავლენას ვერ ახდენს. შეიძლება, ოდნავ სიბრალულს იწვევს - მეტი არაფერი.

2. - მიხეტილავ ბალაგანი, ანუ შაპიტო მნიშვნელოვნად გაისარჯა დიქტატორის გასამხიარულებლად, მაგრამ ვეჭვობ, რომ ეს მოახერხა:

ეძებს გამოსავალს ამ საბედისწერო ჩინიდან. ჩემს მეგობრებს კი ვეტყობი ერთს: ბრძოლას ყოველთვის აქვს აზრი - თვითონ ბრძოლაა ცხოვრების აზრი და არსი. ვისურვებ უდრეკობასა და შეუპოვრობას ამ ბრძოლაში. უფალი ყოფილიყოს ჩვენი მფარველი სამშობლოს ბედნიერებისთვის ბრძოლაში.

ამჟამინდელ ყველა უსამართლოდ სიმაართლის სახელით კეთდება

დასაწყისი იხ. "თავისუფალი საქართველო" NN38, 39

საბრალდებო დასკვნით, ჯ. ბოკუჩავას ბრალი ედება სსკ 65-ე და 78-ე მუხლებით, რაც გამოიხატება სამშობლოს დაღატაკება და ბანდიტიზმში.

ნხმებაც არ უნდა დაელოთ ლოთის და არძინბას, მას განხორციელება არ ეწერა.

მაგრამ საქმის მასალებით დასტურდება, რომ, როცა კობალიას შეინიშნებინათ საომრად მიდის აფხაზეთში, დგამს ნაბიჯს გაერთიანებისა და შერიგებისკენ, როგორც წესი, სამეგრელოში შემოდის შეიარაღებული ძალები, კერძოდ, "მხედრონი". მოვიყვანო მოწმე რუდიკ ცატავას (გალის გამგებელი) ჩვენებას: "კიტოვანს არ უნდოდა, რომ

დაიცვას მოსახლეობა. ფაქტობრივად, სამეგრელოს ტერიტორიაზე საქართველოს მოსახლეობის ინტერესებს იცავს გამსახურდის ერთგული გვარები, მათ შორის განსახველი ჯ. ბოკუჩავა. მოწმე ნათაძე განმარტავს: "მე უზღვევდა 1993 წლის აგვისტოში შევხვედი გურამ ლაკიას. განლაგება ვითხე. იქ იყო "მხედრონი" არტილერიით, ჯავშანტექნიკით. უზღვევდა მოხერხება

ბული გემის მიხედვით, და მიაწოდეს თავისი კოორდინატები სამთავრობო ძალებს, აფეთქდა მისი ტექნიკა. ცხადია, ორივე მხარე ეჭვით და უნდობლობით უყურებს ერთმანეთს. ამ დროს ოჩამჩირის #24 ბრიგადის უფროსი - მოწმე გორგოლაძე აცხადებს: "ოჩამჩირის რომ ბომბავდა, ის გემები და თვითმფრინავები ვისი იყო - მე არ ვიცი". ამავე ბრიგადის დახვეწის უფროსი - ბადრი

მარინე ალანია - ჯამბულ ბოკუჩავას აღვოკატი

27 ევლისის ხელშეკრულებას. თუმცა, ცხადზე ცხადია, რომ ვრცელდებიან შიშველი ხელებით უზარმაზარი მახინის წინაშე. აფხაზეთში სეპარატისტებმა ხელშეკრულება დარღვეეს და, სისასტიკითა და საღიზიანო, მოაწყვეს ქართულთა გერციდი. ბევრი პოლიტიკოსი და სახელმწიფო მოღვაწე თავიდანვე დაეჭვებული იყო აფხაზეთის სეპარატისტების პატიოსნებასა და აღამიან ურობაში. ასევე უიქრობდნენ პრეზიდენტ გამსახურდიას ერთგული ერთგული გვარდიის სარდალი და ოპერატიული სამსახურის უფროსი ჯ. ბოკუჩავა - მათ იცოდნენ, თუ რა მომავლობა 27 ევლისის ხელშეკრულებას და სწორედ ამიტომ არ ატარებდნენ სამხედრო ჯარს და ტექნიკას აღმოსავლეთის მიმართულებით.

ამაღვროლად, პრეზიდენტ გამსახურდიას მიმხრენი ცდებულობდნენ მონაწილეობას ამ ომში ფაქტობრივი ხელისუფლების მხარდამხარ. სასამართლო გამოძიებით დადგინდა ის ფაქტი, რომ ვახტანგ კობალიას შეიარაღებული რაზმები საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის იბრძოდნენ ტამიშთან, სოხუმთან, გუმისთაზე, კინდლთან, ტყვარჩელის მიმართულებით. იბრძოდა ჯ. ბოკუჩავაც. სხვათა შორის, ტამიშის განთავისუფლებისთვის ბრძოლაში მოპოვებული გამარჯვება ბევრად განაპირობა სამთავრობო და პრეზიდენტის მომხრე ძალების გაერთიანებამ და ვაკეცერმა ბრძოლამ (იხ. მოწმე ნათაძის ჩვენება).

მარტო წასულიყო კობალია ტყვარჩელში. მე ასეთ ლაპარაკს შევესწარი: რატომ გიღვათ სენაკში ჯარი? იმიტომ ხომ არა, მე შევიღე ოჩამჩირეში და მერე თქვენ უკან მომყვით, უზღვიდი აიღოთ და ზურგიდან დახარტყათ? - ეუბნებოდა ლოთი კიტოვანს. ... იბრძოდნენ კარგად კობალიას შენაერთები, იყო ინფორმაცია, თუ კობალია წაიღებოდა ოჩამჩირის მიმართულებით, მას ჩაკეტავდნენ და ჩახოცავდნენ. იყო უნდობლობის ფაქტორი.

მოწმე გენერალმა ჭუმბურიძემ კობალიას შეკითხვაზე, თუ რატომ მოაღვა უზღვიდის "მხედრონი", როცა ჩვენ გავერთიანდით აფხაზეთში საბრძოლველად, უპასუხა: "მე მათთან არავითარი ურთიერთობა არ მქონდა, ვერც უბეჭდვით კიდევ". მოწმე გენერალი ლანჩავა აცხადებს მხედრონის მისამართით: "მე უახლოვდით საქმე არა მაქვს. უზღვიდში, საუბეროდ, "მხედრონი" შემასწრო. იგი სამთავრობო ძალებს წარმოადგენდა." ამასვე ადასტურებს მოწმე თ. პაატაშვილი: "მხედრონი სამთავრობო ძალა იყო. შიში ყოველთვის იყო, რომ ზურგში დაარტყამდნენ ლოთის". მოწმე დიხამინჯია განმარტავს: "სამჯერ იყო, რომ მხედრონი ამათ თავს დაესხა, როცა ესენი იბრძოდნენ აფხაზეთში. თავდასხმა იყო უზღვიდში, წაღენჯიხაში". კიდევ ბევრი მოწმე დასაბუთებს ამ ფაქტებს.

სწორედ ამიტომ, კობალია იძულებულია აფხაზეთიდან გადმოსროლოს ძალები სამეგრელოსკენ, რათა

2000 კაციდან. კობალიას ხალხიდან, რომლებიც სოხუმში იყვნენ, კობალია იძულებული იყო, 1000 კაცი უზღვიდში წაეყვანა "მხედრონისგან" დასაცავად.

ასე რომ, გ. კობალიას ერთგული გვარდიის ოპერატიული სამსახურის უფროსი ჯ. ბოკუჩავა სასიკეთო საქმეს აკეთებდა, როცა იცავდა ხალხს რბევა-აწიოკებისგან. საბრალდებოს ავტორი არ დანაშაულებულია ამ საკითხით, თითქოსდა მხოლოდ ბრალდების შედგენა ევალებოდა. პროკურატურას უნდა ეატარებინა ყველა დონის ძიება, რომ დანაშაულებები არ მომხდარიყო. ამაში მდგომარეობს სამართალდაცავი ორგანოების უპირველესი ამოცანა და მოვალეობა. უხეობ მოყვანილ შემთხვევაში კი პირიქითაა: ხელი-სუფლებად იცის, თუ რას წარმოადგენს ესა თუ ის შეიარაღებული ძალა, აქ ისინი, მოავრობის ევინი, შედიან საბრძოლველად, საგლეჯად, დასახოცად. სამსჯავრო გამოძიებიდან მოვიყვანო ერთ ფაქტს: გენერალი ჭუმბურიძე სასამართლოზე ჩვენების მიცემის დღემდე დარწმუნებული იყო, რომ ოჩამჩირის ფორნტზე, ზღვის სანაპიროსკენ განლაგებულმა კობალიას შენაერთებმა დაბომბეს იგი, რადგან ოჩამჩირის შტაბმა მის შეიტიხვას, ზღვიდან ხომ არ ვითომბებდა - უარით უპასუხა. ამავე დროს გ. კობალია აცხადებს, რომ როდესაც მისმა შენაერთებმა გაწმინდეს ზღვის სანაპირო ზოლი, დაკისრე-

გაღდავა გვაძლევს ჩვენებს: "ოჩამჩირეს ჰაერიდან და ზღვიდან სეპარატისტები ბომბავდნენ. კრეისერები იდგნენ 21 სექტემბრიდან ბოლომდე ზღვაში და ბომბავდნენ. ამაზე გვიკავშირდებოდნენ, კერძოდ, დათაშვილი კრეისერები იდგნენ 16-17 კმ-ის დაშორებით სანაპიროდან. იბომბებოდა კინდი. იყო ორგანო და ქვეშეხები". შეუძლებელია ასეთი არაორგანიზებული, უღისცი-პლინობა და ქაოსი იყოს ჯარში და თავსდამტყარა უბედურება კი მთლიანად სხვას გადაბრალდოს.

სოხუმის დაცემის შემდეგ ოჩამჩირის ფორნტზე გამაგებაზე შეუძლებელი გახდა. ყველამ ბრძანების გარეშე დატოვა ოჩამჩირის ფორნტი. გამოზრდიან ქაოსურად, პანიკით, ჯარისკაცები წინ უსწრებენ მოსახლეობას. "სამველად ჩასული "გორდას" ბატალიონი, რომელიც "ჰკინტი" ზეგებით იყო დაკომპლექტებული, ქმნის პანიკას, პირველივე დასროლაზე ყრის იარაღს და გარბის (იხ. მოწმე ჭუმბურიძის ჩვენება), ხოლო "24-ე ბრიგადას არავითარი როლი არ უთამაშია, ისინი დასახლებაში იდგებიან თავიანთი ოთხ ტანს. იგი დაკომპლექტებული იყო მხედრონით (ოთხაქმე მეთაურობდა) და გულაობდნენ". - ესაა ციტატა ჭუმბურიძის ჩვენებიდან.

ამდენად, სრულიად უსაფუძვლო და უსამართლოა ჯ. ბოკუჩავას დადანიშნული აფხაზეთის ომის დაბრუნებაში და მისი ქმედების სსკ 65-ე მუხლით დაკვალიფიცირება.

გოგაძე გოგოძე ბათის უფლები

იქნეს პასტანბ მობალია

ოთარ ფანქველაშვილი - ვახტანგ (ლოთი) კობალიას აღვოკატი

დასაწყისი იხ. "თავისუფალი საქართველო" NN38, 39

მოწმე ეთერ ბიჭაძე

ხიდან მომხდარი მკვლელობის შემდეგ თვითმხილველი, მოწმე ეთერ ბიჭაძე გახლავთ. ორივე სიტყვით მინდა შევხსოვო იმ გამოძიებას, თუ როგორ მოხდა, რომ ეთერ ბიჭაძის მიერ წინასწარი გამოძიებისას მიცემული ჩვენება სრულიად განსხვავებულია სასამართლო განხილვისას მიცემული ჩვენებისაგან.

1996 წლის 19 აგვისტოს, ე.ი. იმ დღეს, როდესაც დაიკითხა მოწმე ეთერ ბიჭაძე, მე გამოვაქვეყნე მის მიერ დაწერილი განცხადება, თუ როგორ მიმდინარეობდა წინასწარი გამოძიებისას ჩვენების "წაგლეჯა", სრული ამ სიტყვის მნიშვნელობით. განცხადებაში ნათქვამია:

"ურუნდლისტ დავით ბოლქვაძის დახვეწების შესახებ მე არავითარი ჩვენება არ დამიწერია ჩემი ხელით და არც გამოძიების მიერ სხვისი ჩვენებიდან გამომდინარე დაწერილი ჩვენება წამიკითხავს ჩემი თვლით. ლოთი კობალიას მე არ ვიცნობ და არც მინახავს არასოდეს, ვნახე ტელევიზიით ფერად ეკრანზე, ბუნდოვანად, სახე ახლა ვნახე გაზეთ "საზრისში". ამ სურათის მიხედვით დავადგინე, რომ ლოთი კობალია ჩემთვის სრულიად უცნობია.

ჩემი ჩვენება სამჯერ იქნა შედგენილი - ორჯერ ხომში და ერთხელ თბილისში. სახედაც მოგასვენებთ, რომ ჩემს ნერვიულობას საზღვარი არა აქვს. გამოძიებელი ჩიხლაძე ჩემს ბინაში მოვიდა ღამით, ათ საათზე. მე ახალი გამოსული ვიყავი მძიმე მდგომარეობიდან, ვიყავი სიციხიანი, თავის ტკივილით გამწვანებული და უზღვიდის ამბების გამო ემოციებით შეპყრობილი. გამოძიებელი ჩემს ბინაში შემოვიდა სხვისი დაბეზლებული და სხვისი ჩვენებით. მე ვთხოვე ჩიხლაძეს, ამდენი დავლე ვაძლავს, დავწყნარდები, მოვიკრებ აბრებს და ხვალ თვითონ დავიწერო იმას, რაც ვიცი-მეტი. არ მიიღო ჩემი თხოვნა, მეჩქარებო, და თვითონ დაწერა ჩვენება.

თუ როგორ მიმდინარეობდა წინასწარი გამოძიებისას ჩვენების "წაგლეჯა"

ვეწამე 66 წლის ნერვებით დაავადებული და დიაბეტიანი ქალი.

ხელი მანამ არ მოვაწერე მის მიერ დაწერილ ჩვენებას, სანამ არ ჩაწერა ჩემი სიტყვები - ლოთი კობალიას არ ვიცნობ, ბოლქვაძეს ვინ ესროლა, არ მინახავს, რადგან ჩემი ბინის ფანჯრის წინ არის ორი ნაძვის ხე და ჩემი ხედვით არე დახშული იყო.

ხელი მომაწერინა ერთმანეთზე დადებულ ორ ფურცელზე, როდესაც აიღო ფურცლები, ელექტროშუქზე დავინახე, რომ ერთი ცარიელი იყო. გავიკვირე, რატომ? მიპასუხა, ამას მერე შევავსებო. მესამედ ისევ ჩამოვიდა ჩიხლაძე ხომში დასკვნის ჩვენებისთვის. მისი ხელით შედგენილ საბოლოო ჩვენებას და ნახაზს მე ხელი არ მოვაწერე, ამას ხელდავა მისი მხლებელი უნის რწმუნებული შონია. საინტერესოა, ვის მოაწერინა ხელი.

იყვნენ ესენი, მაგრამ ბანდას უფრო ჰგავდნენ. ხომში დიდი არეულობა შემოიტანეს; ტყვიის წვიმები მოდიოდა, ამბობდნენ, ურუნდლისტი ედგა სათავეში.

იქ რომ დაგენახა, ვინ მოკლა და როგორ, შეუძლებელი იყო, რადგან ნახევარი საათის განმავლობაში შეუწყვეტდა სროლები იყო. როდესაც სროლა მიწყნარდა, გარეთ გამოვედი. ორი ვნახე მკვდარი, ერთი ბიჭი დაჭრილი იყო. ლოთი კობალია მერე გამოჩნდა. მე ლოთი მანამ პირველად ვნახე, შორიდან მოდიოდა ფეხით, როდესაც მოვიდა, დახედა ამათ და თქვა: "საავად-მყოფოში წაიყვანეთო". შემდეგ ერთი, დაჭრილი რომელიც იყო, წაიყვანეს ტრანსპორტით ჩემმა მეზობელმა ექიმმა და სხვებმა. ეს ამბავი გასტრონომთან მოხდა.

მოწმე ხულორდავა მიმოხამ შეკითხვაზე, თუ საიდან იცით ერთ-ერთი მოკლული პურნა-ლისტი რომ იყო, უპასუხა - შემდეგ გავიგეო. მართლაც, 1993 წლის 28 ოქტომბრის ხომში ორჯერ მოხდა მკვლელობა: ერთხელ გასტრონომთან, პირველი ეპიზოდი, სადაც პურნალისტი არ ყოფილა და მოწმე მიმოხამ ხულორდავას აერია; და ხიდის თავთან, მეორე ეპიზოდი, რომელსაც ბევრად უფრო მეტი გამოხმაურება მოჰყვა.

ეს მოწმე განხილვით პირველი ეპიზოდის, ანუ

რომელმაც ესროლა გვარდიელებსო".

მინდა თქვენი ყურადღება შევახერხო მოწმე რამაზ სალაყაიას მიერ მიცემულ ჩვენებებზე წინასწარი გამოძიებისას. პირველ ჩვენებაში მოწმე აცხადებს, რომ პიროვნება, რომელმაც დახვეწა გვარდიელები, არ იყო ლოთი კობალია! მეორე ჩვენებაში კი აცხადებს: "მე კატეგორიულად არ შემოძლია იმის მტკიცება, რომ ის პიროვნება არ იყო ლოთი კობალია!" როდესაც ამ ორი ჩვენების კომენტარი ვთხოვეთ მოწმეს, მან განმარტავს:

"მეორე დაკითხვაზე ჩიხლაძემ (გამომძიებელმა) მითხრა: თუ თბილისში წასვლა არ გინდა, აჯობებს დაწერო, რომ დანამდვილებით ვერ იტყვი, იყო თუ არა ის კაცი ლოთი კობალია. თუ ამას დაწერ, თბილისში აღარ წაიყვანთ და პირობაზე ამოსაცნობადო". ასე მოატყუა გამოძიებელმა ჩიხლაძემ, "უკვე მერადუნენ", მოწმე სალაყაია და გამოსცა მას ჩვენება. * * *

4 თავისუფალი საქართველო მოპირობით, არ იქნეს გამოტანილი სასიკვდილო განაჩენი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრს, ბ-ნ ალექსანდრე ალადაშვილს ქ. ქუთაისის მცხოვრებთა პეტრიციამ 1996 წლის თებერვლიდან საქართველოს უზენაეს სასამართლოში მიმდინარეობს ვახტანგ (ლოთი) ქობალიას, ზვიად ძიძიგურისა და ჯამბულ ბოკუჩავას სასამართლო პროცესი. ტელევიზიით ძირითადად ცალმხრივად შუქდებოდა მასალები, რა თქმა უნდა, განსასჯელთა საწინააღმდეგოდ. მიუხედავად ამისა, საზოგადოების უმეტესი ნაწილი მაინც სიმპათიით იყო განწყობილი მათ მიმართ. საქართველო დღეს უმძიმეს მდგომარეობაშია,

რადგან ინტენსიურად მიმდინარეობს თვით ქართველთა გადაშენება-გადაგვარება. ამიტომ შემზარავია პროკურორის მოთხოვნა სამი კაცის, თუნდაც დამნაშავეთა, სიკვდილით დასჯისა. გატანჯული ქართული მოსახლეობის უმეტესი ნაწილი თქვენგან ითხოვს ჰუმანურ გადაწყვეტილებას - არ გამოუტანოს სასიკვდილო განაჩენი ვახტანგ (ლოთი) ქობალიას, ზვიად ძიძიგურსა და ჯამბულ ბოკუჩავას. ჩვენ ვიცით, რომ ზვიად ძიძიგური მართალი, სამშობლოზე უსახდვროდ შეყვარებული, ჭეშმარიტი ქრისტიანია. იგი იბრძოდა სამანაბლოში, აფხაზეთში - საქართველოს ერთიანობისთვის. მისი პიროვნებით, წარმოდგენა გვექმნება დანარჩენ განსასჯელებზეც. სასიკვდილო განაჩენი ცოდვად გავყვებით თქვენ და თქვენს შთამომავლობას, ხოლო ჰუმანური, ვაჟკაცური, ქართველური გადაწყვეტილება სულიერი გადარჩენის ერთადერთი გზაა.

რედაქციაში მსგავსი ხელმოწერები შემოვიდა საქართველოს სხვადასხვა ქალაქებიდან. არ იქნეს გამოტანილი სასიკვდილო განაჩენი, მოითხოვენ:

ქ. სამტრედიის მცხოვრებნი:
ინგა სალდაძე, სულიკო კაჭახიძე, მერი კაჭახიძე, ირმა სალირაძე, ცეზარ ჩაჩავა, მამუკა ჟვანია, მურმან ჟვანია, ზაზა კაჭახიძე, ელგუჯა მუქერია, დათო ნუცუბიძე, გივი სალდაძე, შოთა სალდაძე, შოთა მუქერია, დომნა ჭკუასელი, თეა ჯვანია, მაკა ჯვარშიშვილი, ზურაბ სანაძე, ნანა დევიძე, თეო ჭანტურია, მაია ბუბაძე, ირაკლი სანაძე, ავთო ვაშაკიძე, კახაბერ ტონია, ნატრული ვაშაკიძე, თეა ანდრიაძე, თამარ მანაგაძე, მერაბ ფურელიანი, შოთა რამიშვილი, კობა ქობულაძე, მერი მუავანაძე, ლელა კოპალეიშვილი, ნინო ჩრმახიძე, მაია ჯიშიაშვილი, ნატო ობოლაძე, ნაირა გიგინეიშვილი, ავთო სულაბერიძე, ზურიკო ბარაბაძე, გიგა ბიბილეიშვილი, ნანა წოწორია, ნინო ჯანელიძე, ზვიად ვაშაკიძე, გელა კოპალეიშვილი (სულ 1161 ხელმოწერა)

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა
"თავისუფალი საქართველო" რედაქცია სამიძიარს უცხადებს საქართველოს უზენაესი საბჭოს დეპუტატს, ბატონ ნიკოლოზ ხაჭაპურიძეს, დღეს-შეშანა ბარათაშვილი-ხაჭაპურიძის გარდაცვალების გამო

მანანა სულაბერიძე, ზაალ ცირეკიძე, გია გიორგაძე, ენი ტყემალაძე, ნარგიზა ლორთქიფანიძე, ალექსანდრე სანდუხაძე, ლეილა სულაბერიძე, რეზო ხვალაგია, დავით ძეგელაშვილი, დავით სულაბერიძე, ნანა სულაძე, ნოდარ ბერაია, ნანი მიმინოშვილი, ნაზი სვანიძე, ციური გვახალია, ლეილა აბაშიძე, დოდო სამხარაძე, თამარ სალდაძე, ნანა სიმსივე, ელისო თვარაძე, ნაზი ხუციშვილი, თამილა ცირდილაძე, მაია ნადარაია, ია ცირდილაძე, გიორგი ჭარბაძე, გურამ ჭარბაძე, ირაკლი მიქაბაძე, იულია ჭარხალაშვილი, როლანდ ბრეგვაძე, იზოლდა მეტურიშვილი, აკაკი გუჯაბიძე, ნადია ასლანიძე, დავით ფხაკაძე, ვასილ ბოლჩოშვილი (სულ 227 ხელმოწერა)

ქ. წყალტუბოს მცხოვრებნი:
გიორგი ჩაკვეტაძე, კლარა ქარსელაძე, პეტრე ჩაკვეტაძე, დარეჯან ფაილოძე, იაშა მიქაუტაძე, გიორგი კორსანტია, დარეჯან იოსელიანი, მაია მესხი, ლიფტერ კორსანტია, მარიეტა ბაბუნაშვილი, ხათუნა ახალაძე, ანზორ ქაჯაია, ჩიტო იოსელიანი, ლილი იოსელიანი, ვლადიმერ იოსელიანი, მანანა გუდენიძე, გიორგი ბიბილეიშვილი, ნატო დანგაძე, მამუკა გვენეტაძე, ლალი ხეინიაშვილი (სულ 100 ხელმოწერა)

წყალტუბოს რაიონის სოფელ თერნალის მცხოვრებნი:
ნინო კინწურაშვილი, ხათუნა წითლიძე, დარეჯან კვირიკაძე, ეთერ მახარაძე, თამაზ სვანიძე, როზინონ რევიშვილი, ნინო ჯვალაღონია, ავთანდილ მიხელიძე, შურა ბახტაძე, ნიკოლოზ ხუროძე, იასონ ჯვალაღონია, შოთა დალაქიშვილი, ლამარა დეისაძე, მარიამ დეისაძე, მარინე მიმინოშვილი, დოდო მექვაბიძე, კახა ასათიანი, ლია მანჩხაშვილი, მაია ძოძუაშვილი, თორნიკე ჩიქოვანი, კორნელი კოსტავა (სულ 89 ხელმოწერა)

TAVISUPALI SAKARTVELO
(FREE GEORGIA)
N 40 in brief
12 - 18 November, 1996

I Put a Motion on Release of Vakhtang (Loti) Kobalia Otar Pankvelashvili - The Lawyer of Vakhtang (Loti) Kobalia

(For beginning refer to "Tavisupali Sakartvelo" #38, 39)
How the Process Of "Forcing" Testimonies Proceeded in the Course of Preliminary Investigation

Witness Eter Bitsadze
The next witness of the murder at the bridge is Ms Eter Bitsadze. I would like to briefly dwell on the circumstances under which the testimony given by Eter Bitsadze in the course of preliminary investigation experienced dramatic change at the Court Hearing.
On August 19, 1996, that is on the day when was interrogated the witness Eter Bitsadze I have announced the statement which had been written by her and where she was writing how she was "forced" to give her testimony. The statement reads in so many words:
"On the fact of shooting down the journalist David Bolkvadze I have not written any testimonies at all. Neither have I read any testimonies written by the investigator basing on some other person's testimony. I do not know Loti Kobalia and have not seen him in person, I saw him by TV only, and now I saw his portrait in the "Sazrissi" newspaper. This portrait allowed me to state that I do not know this man.
My testimony was compiled three times - twice in Khobi and once in Tbilisi and I want to state that I am the brink of the nervous stress. The investigator Chikhladze visited my flat at 10 p.m. I was not feeling well and had a high temperature, headache to which added my emotional distress caused by the vents in Zugdidi. The investigator came to my flat after the information fed to him by somebody. I asked him to let me stay at home that night so that I could drink my medicine and the next day I promised to write everything I knew. He did not agree motivating his refusal by being in a hurry. Then he himself wrote the testimony. It was nearly 3 a.m. I was so tired that I could sign the order of my own murdering. So I did sign the testimony. Then three days later they cheated me out and basing on this testimony faked telemontage.

In Tbilisi my interrogation continued from 10 a.m. to 10 p.m. I have not written my testimony there either. The investigator, whose name is unknown to me, was writing my testimonies, then he was tearing them and beginning to write anew. He often used to go to the next room. They were keeping me, a 66 years old woman with diabetes, under the nervous strain.
I refused to sign the testimony unless he would add to the text that I did not know Loti Kobalia and had not seen who fired at Bolkvadze since before the windows of my flat are growing two fur trees and the are of my vision was limited by them.
The investigator made me sign two sheets of paper which were laying one atop the other. When he took the sheets of paper I saw at the light of electric lamp that one was empty. I was surprised and asked him why he had made me sign the empty paper. He answered that the other sheet of paper would be filled by me later.
Then for the final testimony I was for the third time visited in Khobi by investigator Chikhladze. I did not sign the testimony written by him and the drawing made by him. This saw the district police representative Shonia who was accompanying him. I wonder whom he has made to sign the testimony instead of me?
I would like to briefly comment this statement: Chikhladze did not make anybody to sign that testimony and for this reason the third testimony and the drawing of the witness Eter Bitsadze is absent in the materials of the case. Now I will continue with the text of her statement: "Nearly three years I am waiting for the Court investigation. I did not leave my house. Everybody was summoned but me. I appeal with the request not to use the testimonies written for me by others as a proof of his being guilty. I repeat that I do not know Loti Kobalia, I did not see who fired at David Bolkvadze, the tall, slim man with a beard who had came out of the car and whom I saw from the rear was not Loti Kobalia."
Hence, Ms Eter Bitsadze failed to recognize Loti Kobalia as a murderer. And how could she do it when Loti Kobalia had never been at the place of event and certainly did not fire at Bolkvadze and other guardsmen.

The witness Salakaia Ramazi
The witness of the murder near the grocery shop Mr. Salakaia Ramaz provided the following description of the man who had opened fire: "The man was of low height, dark faced. He was about 1m 65 cm tall, slim with cut beard and black hair. He was wearing black trousers and black leather jacket. He did not wear military clothes. That man had a little pistol in his hand. They call it "Makarov" pistol... I think that man was not Loti Kobalia. I saw his face in profile. He had a straight nose... To be more specific, Loti was not there."
At the confrontation, when Mr. Loti Kobalia stood up, the witness without any trait of hesitation said: "This is not the man who fired at the guardsmen".
I would like to draw your attention to the testimonies given by the witness Ramaz Salakaia in the course of preliminary investigation. In his first testimony the witness claimed that the man who had shot down the guardsmen was not Loti Kobalia! While in his second testimony he stated: "I cannot categorically say that that man was not Loti Kobalia!" When I asked the witness to comment on these two testimonies he explained: "At the second interrogation Chikhladze (the investigator) told me: +If you prefer not to go to Tbilisi, it is better for you to write that you are not sure whether that man was Loti Kobalia or not. If you write this, I will not take you to Tbilisi to confront Loti Kobalia". That was how the investigator Chikhladze for God knows how many times, fooled the witness Salakaia and forced out the testimony from him.
* * *

Appeal of The Nationalists Congress of Ukraine and Peoples Anti-Bolshevick Block

**To the President of Georgia, Mr. E. Shevardnadze
To the President of Ukraine Mr. Kuchma
To the Governments of the World Countries**
In Georgia the Court Hearing of the supporters of the first President of Georgia Mr. Zviad Gamsakhurdia - the Head of the Major Department of National Guards, Commander of the Armed Forces of Georgia, Special Confidant of the late President, Mr. Vakhtang Kobalia, Head of the Operative Service of the National Guards Mr. Jambul Bokuchava, Member of the Supreme Council of Georgia, Chairman of Juridical Commission Mr. Nugzar Molodinashvili, Prefect of Samtredia town Mr. Zviad Dzidzighuri. The Prosecutor's Office demanded the death sentence for them and 13 years of imprisonment for Mr. Nugzar Molodinashvili.
Shevardnadze's pro-Russian regime condemns to death the well-known Georgian statesmen, who directly contributed to the restoration of the independence of Georgia and subsequently - to the defense of the constitutional system and lawfulness. Official Kiev played the negative role in this since Vakhtang Kobalia was arrested in Kiev on June 6, 1994 and was extradited to Tbilisi authorities in violation of the International Convention signed by Ukraine for it was clear from the beginning that in Tbilisi Kobalia would be subjected to tortures and death. Kobalia was extradited to Shevardnadze's regime by the Ministry of Internal Affairs of Ukraine by which action it became a participant of the murder of the Georgian patriot which was planned in Tbilisi.
On the behalf of The Nationalists Congress of Ukraine, Peoples Anti-Bolshevick Block and other allied National Organizations:
1. We express our protest against settling squares with Georgian patriots and demand from President Shevardnadze to release them.
2. We appeal to the governments of the world countries to exert pressure on the State Bodies of Georgia to release the political prisoners and stop political repressions in the country.
3. We believe that the President of Ukraine Leonid Kuchma is morally responsible to appeal to Shevardnadze with request to stop the Court Hearing and release the fighters for the independence of Georgia.
**Deputy Chairman of the Nationalists Congress of Ukraine
Sergei Zhizhko
Chairman Ukraine Committee of the Peoples Anti-Bolshevick Block
Maria Bazeliuk
Kiev, October 5, 1996**